

In de Vergulde Os

Klucht in drie bedrijven

door

JOHAN BLAASER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IN DE VERGULDE OS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHAN BLASER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

BRINK, eigenaar van De Vergulde Os

CATHARINA, zijn vrouw

HETTY, hun dochter

GOUD VAN STENENVEURDE, professor

LIESBETH, zijn vrouw

JACK VAN MAARSEVEEN, inspecteur van politie

WIJNSMA, notaris

GERMAINE DU BEAU, mondain type

GRIET, werkster

HEIN, knecht.

5 dames en 5 heren.

EERSTE BEDRIJF

Het toneel stelt voor een ouderwetse ontvangkamer van een dorps­hotel. Onge­zellig, triest. Wat kranten en tijdschriften op de tafeltjes hier en daar, telefoon. Verder naar in­zicht van de regisseur. Open achtergrond, deuren links en rechts.

(Als het doek opgaat, zitten Griet en Hein in een druk gesprek, aan een tafeltje op de voorgrond. Hein gekleed in slobberbroek, smoezelig gekleurd overhemd, waarvan de boord las, op werkschoenen en met klein petje op, waarvan klepje omgeslagen is. Gezellige jonge volksman. In huisknechtenjasje.)

GRIET: Weet je wat jouw fout is!

HEIN: Zeg het maar, Griet.

GRIET: Jij bint te goed!

HEIN: Te goed? Hoezo te goed?

GRIET: Je mot meer van je af bijte.

HEIN: Ik bin toch geen roofdier!

GRIET: Dat je dat nou niet begrijpt. Meer zegge waar het op staat! Je tande late zien.

HEIN *(gekscherend)*: Me tande late zien? Dan doen ze me meteen een muilkorf voor.

GRIET: Ik vraag me af, waarom blijve me hier eigenlijk? Me komme allebei uit de stad en kenne daar toch gaan werke.

HEIN *(triest)*: Ik bin een ongeschoolde.

GRIET: Dat zegt allegaar niks. Ik heb ook geen gimnassuum gelope, maar *(tikt aan haar voorhoofd)* ut koppie is goed! Laat ze maar komme!

HEIN *(gelaten)*: Ik wou, dat ik zo flink was.

GRIET *(snuift)*: Maak ik je! Ik heb d'r genoeg van om nog langer hier als schop een vuiltje te worden behandeld. Maar dat jij als man zijnde dat allegaar neemt. Nee Hein, dat begrijp ik niet. *(met snuif)* Heb je dan geen fantesie? Idéjale?

HEIN *(afwuivend)*: O jee, zoveel. 'k Heb er 's gedroomd, dat ik de man was, die Amerika ontdekte. Hoe heet die vrijer nou ook weer?

GRIET *(met snuif)*: Klumbumbus!!!

HEIN: Nee, dat was ze broer!

GRIET *(snuift)*: Ja, hou maar op. Voor dromen kope we niks. We moete de werkelijkheid hebbe. Hep je nou nooit es een umbisie gehad?

HEIN: Umbisie? Wat is umbiessie?

GRIET: Man, je mot veel meer leze. Dan krijg je vanzelf meer

umbiesjens. (*snuift*)

HEIN (*haalt zijn schouders op*): Umbiesjens?

GRIET: Dat benne, om zo te zegge, idéjale.

HEIN: Ja kijk, as ik nou nog es rijk wier, dan zou ik een groot hotel wille beginne.

GRIET: Kijk jonge, rijk wille me allegaar graag worde, maar voorlopig hebbe me allebei een sof en moete er spijkers met koppe geslage worde. (*resoluut met flinke snuif*) Hoe dan ook, zo kan het hier niet langer! Me hebbe de laatste weke geen cent salaris van die praatsmaker gehad en het ziet er naar uit, dat de schatkist leeg is. Hij, meneer de eigenaar van dit totaal verlope hotel, is een schreeuwlelijk en ze vrouw een stuk serpetine!

HEIN (*schouderophalend*): Misschien hep je gelijk, maar het binnewerk is van allebei niet kwaad!

GRIET (*met kwaadaardige snuif*): Ach, ga deur! Hij is geen zakeman en zij is mevrouw kapsones! D'r komme hier nooit gaste in die verouderde troep. Kijk weet je, ik had allang weggegaan, maar ja, eh... (*melancholiek*) Ik weet het niet, het is zo moeilijk, hè?

HEIN (*onnozel*): Zeg het maar. Misschien kan ik je helpe.

GRIET: Dat je dat nou niet voelt hè? D'r is iets, dat me hier bindt.

HEIN: Mijn ook!

GRIET (*met triomfantelijk gesnuif*): Dus toch? O, Hein.

HEIN: Ja, de rust, de kalmte, de vogels, de natuur!

GRIET (*teleurgesteld, verdrietig*): Meer niet?

HEIN: Ja, een bom duite, die ik nog es in de voetbalpool hoop te winne.

GRIET: Geld alleen brengt geen geluk.

HEIN: Maar 't is toch maar gemakkelijk.

GRIET (*resoluut*): Anfijn, wie weet. Voorlopig gane me resaluut beginne een perseneelsvereniging te stichte!

HEIN: Wat gaan we? Een perseneelsvereniging stichte?

GRIET (*met resolute snuif*): Beslist! Jij wordt de vooraanzitter en ik je secretariesse. Een penningmeester kenne me d'r voorlopig niet op na houwe want cente hebbe me niet.

BRINK (*verbaasd op, gebelgd*): Wat is dat? Zijn jullie er maar bij gaan zitten?

GRIET (*afwuivend*): Ja, me benne in perseneelsvergadering!

BRINK (*kwaad*): Schiet op met die flauwe kul.

GRIET: Me zalle alles op schrift stelle.

BRINK: Dat heb ik niet nodig.

GRIET: Maar wij wel. (*wijst hem een stoel*) Gaan u effe zitte, petroon!

BRINK (*afwuivend*): Zitten? Daar. heb ik geen tijd voor.

GRIET: Dan maakt u maar effe tijd. Wij willen het woord eisen nou niet

direct gebruiken, maar op voorstel van de vooraanrichter (*wijst op Hein*) stelde me voor: meer rusttijden!!!

BRINK (*driftig*): Nog meer rusttijden? Jullie voeren de hele dag zowat geen klap uit!

GRIET (*beledigd*): O nee, nou dan gane me maar meteen!!! Kom Hein!!!

BRINK: Ho ho, volgens de arbeidsovereenkomst mag een werknemer zo maar niet zijn patroon in de steek laten.

GRIET: Het woord is an de vooraanrichter. Vooruit Hein, zeg het em! Toe nou!!!

HEIN (*schuchter*): Ja, eh... Kijk, ziet u, de zaak zit zo, dat als eh...

GRIET (*snuift driftig*): Nou, toe nou! Toe dan!!!

HEIN: Me zouwe graag, meteen ingaande, de vrije zaterdag wille ingevoerd zien.

GRIET: En hoger loon! Voor een habbekrats gaan me niet meer werke.

HEIN: En uitbetaling van het achterstallige salaris.

BRINK (*als voren*): Toe maar. Noem maar op, noem maar op. Nog meer?

GRIET: O, nog zoveel, maar dat hoort uus nog allemaal wel. Na de volgende vergadering!

BRINK (*afwuiwend*): Wat dat salaris betreft, dat komt prima in orde.

HEIN: Wanneer??? Wanneer, als ik Uusedele mag vrage?

BRINK (*wuift af*): Binnenkort... Binnenkort!!!

GRIET: Dan moet het niet te lang duren.

HEIN (*flink*): Want dan smijte me de zaak er bij neer.

BRINK (*perplex, met handen in zijn zij*): Wat???

CATHARINA (*in de deur links, ziet de situatie*): Wat is hier aan de hand?

BRINK (*sarcastisch lachend*): Ons personeel dreigt met staking!

CATHARINA (*hautain*): Laat me niet lachen. Toe vooruit, schiet op met die flauwe nonsens! Vooruit, aan het werk en vlug! (*Hein staat op*)

GRIET (*met vinnige snuif*): Sitte blijve!!!

CATHARINA (*vinnig*): Nee, opstaan en wel direct. Aan het werk!!!

GRIET (*snuift als voren, tartend*): En als me zegge „nee“?

CATHARINA: Dan zullen we onze maatregelen nemen.

GRIET (*resoluut*): Vooruit, meneer de vooraanrichter. Het woord is an u.

HEIN (*verlegen*): Ja eh... Kijk u es, mevrouw. Ik bin een beste goeie jonge, maar an dreige hep ik een gruwelijke hekel. Als iemand me dreigt, is de klap al gevalle.

BRINK (*verschrikt*): Je gaat toch, hoop ik, niet slaan?

HEIN (*somber, tartend*): Kijk, ik zou beginne, met mis lieve vrouw over me knie te legge. (*tilt zijn knie omhoog, slaat er flink op*)

GRIET (*genietend*): Ja Hein, dat wil ik wel effe zien! (*snuift*)

CATHARINA: Zou jij je tot zo'n banaliteit durven verlagen, knecht?

HEIN (*loopt als een bokser*): Alleen als ze me kwaad make!

BRINK (*tracht de zaak te sussen*): Laten we niet langer discussiëren. Mijn vrouw en ik zullen jullie belangen bekijken.

GRIET: Als het maar niet alleen bij kijke blijft. Me moete dade zien! (*Bellen achter.*)

CATHARINA (*kwasi onderdanig*): Misschien mag ik de secretaresse van het stakingscomité beleefd verzoeken even te gaan zien wie er aan de deur is.

GRIET (*met minachtende snuif*): Dienstweigering is nog niet aan de order. Denk an de televisiekwies: Hou je an je woord! (*snel af links*)

BRINK (*spottend*): En misschien mag ik nu de voorzitter van het comité vriendelijk en beleefd verzoeken, na genoten rust, zijn arbeid weer te willen hervatten?

HEIN (*staat op, loopt als een branie met hautaine lach op zijn gezicht naar de deur links, steekt hand op als begroeting*): O trottoir!!! (*af*)

CATHARINA: Wat zeg je van zo'n brutaliteit?

BRINK: Daar ben je nu zo goed voor geweest.

CATHARINA (*zuchtend*): Dat is nou je dank!

GRIET (*op links, uit de hoogte tot Brink*): Er is een meneer, die u dringend moet spreke.

CATHARINA (*verrast*): Misschien een gast.

GRIET (*maakt beweging geld tellen*): Nee, het zal wel weer om de pingping weze. (*snuift minachtend*)

CATHARINA (*beledigd*): Wel weer?

GRIET: Nou, ik heb anders de afgelopen weke al aardig wat schuldeisers weg moete jage! (*snuift*)

CATHARINA (*tot Brink*): Ga jij nu toch even naar die meneer. Wie weet, wie het is. Misschien is het toch een gast!

BRINK (*zuchtend*): Ja ja. (*tot Griet*) Heeft hij koffers bij zich?

GRIET (*nuchter, met snuif*): Nee, alleen een aktetas!

CATHARINA: Nou ja, wie weet, laat hij zijn koffers nazenden.

GRIET: Late we het hope! Misschien een verdwaalde vreemdeling. (*snuift*)

BRINK: Ja, jou werd niets gevraagd hè?

GRIET: Nee, maar ik zee effe wat! (*snuift*) (*Brink driftig links af*)

CATHARINA (*hautain*): Zo en nu tussen ons.

GRIET (*met snuif*): Zegt u het maar.

CATHARINA: Van wie is dat dwaze plan van staking uitgegaan.

GRIET (*met hautaine snuif*): Van 't perseneelbeleid!

CATHARINA (*het niet begrijpend, lachend, met minachting*): Van het

personeelsbeleid?

GRIET (*gewichtig*): De ingediende revelusie werd door de perseneelvergadering met alle stemme direct angenome. (*snuift hooghartig*)

CATHARINA (*lacht schamper*): En hoeveel stemmen waren dat dan wel?

GRIET (*resoluut*): Twee! Hum en ikke!!!

CATHARINA (*hautain lachend*): Twee, ha ha, ik dacht, dat jullie in de een of andere bond waren.

GRIET: Komt nog! Voorlopig bestaat het perseneelbeleid uit Hein en mijn.

CATHARINA (*spottend*): Nou, dan schieten jullie al aardig op.

BRINK (*op, loopt in gedachten met een dwangbevel in zijn hand, met een troosteloos gezicht als in trance, mompelt*): Binnen drie dagen... (*zucht*)

GRIET: Zeker weer een sof, petroon?

BRINK (*stopt haastig dwangbevel in zijn zak, ontwaakt*): Verdwij!!!

GRIET: Rustig... Rustig! (*gaat tergend langzaam naar de deur links, in de deur*) Uus denkt wel om de belange van 't comité, hè? (*af links*)

BRINK (*razend*): Als je niet gauw maakt... O, ze is al weg. Dat personeel van tegenwoordig... Je zou ze met de koppen tegen elkaar slaan.

CATHARINA (*nuchter*): Vertel me liever eerst wie daar was!

BRINK (*in de war*): Waar?

CATHARINA: Daar... Griet zei toch, dat er iemand voor je was!

BRINK (*lacherig*): O, eh... Niets bizonders. Een advertentiereiziger voor plaatsing van een advertentie in een van de stadskranten. (*wuift af*) Geeft toch geen bliksem.

CATHARINA: Maar je zei zo even duidelijk: Binnen drie dagen!

BRINK (*haalt de schouders op*): Zei ik binnen drie dagen?

CATHARINA: Absoluut. (*met overwicht*) Nou vooruit, vertel op. Wat betekent dat binnen drie dagen?

BRINK (*zoekt lacherig uitweg*): O ja, nu weet ik het opeens weer. Dan komt hier een circus, ja ha ha... Een circus. Dat vertelde me juist die advertentiereiziger. Hij had de advertenties ervoor al op gekregen. Let op, misschien gaan we er nog goud aan verdienen. Er zijn altijd wel artisten, die logies moeten hebben.

CATHARINA (*verwonderd*): Een circus? Hier? In deze verarmde negorij, waar geen mens komt. (*bellen achter*) 'k Zou maar eerst wachten, tot dat circus er is. (*kloppen aan de deur links*)

GRIET (*grijnslachend op, met een kwitantie in de hand*): Ha ha, meneer d'r is er weer een!

BRINK (*neemt de kwitantie over*): Tja... (*zucht, krabt zich het hoofd*)

GRIET (*lachend afwuiwend, snuivend*): Ik zien het al... Volgende week terugkomen hè?

BRINK: Ja! Ik moet geld van de bank halen! (*bellen achter*)

GRIET (*gnuivend, snuivend*): Weet ik toch! (*gaat zingend naar de deur links*) Geen geld en toch geen zorrege... (*af*)

CATHARINA: Je begrijpt zeker wel, dat dit zo niet kan blijven hè? Binnenkort word je failliet verklaard en komen we in het armenhuis terecht. Of kunnen we steun aanvragen. (*kloppen aan de deur links*)

GRIET (*op met een kwitantie in de hand*): Nou meneer, niet om het een of ander, maar het lijkt wel, of ze het er om doen. Asseblieft. (*geeft de kwitantie*) En geen kleintje ook.

CATHARINA: Hoe weet jij dat?

GRIET: O, eh... Ik kon em. (*spreek uit zo het er staat*)

BRINK: Wie?

GRIET: Die man an de deur. (*met bravour, steekt duim op*) Een reuze jonge... Ik regel dat zakie wel effies. (*snuift*)

CATHARINA: Had dat dan meteen gedaan.

GRIET (*haastig, met hevige snuif*): Nee nee, dat zou op eige instintatief weze.

BRINK (*geeft de kwitantie terug*): Nou ja, je weet het! Ik ben naar de bank!

GRIET (*met snuif*): Ha ha, van lening. (*af links*)

CATHARINA (*wanhopig*): Nou?? Nou? Nu is het al zover dat het personeel de spot met ons drijft!

BRINK (*afwuiwend*): Rustig nou maar. Als de nood het hoogst is, is de redding nabij.

CATHARINA: O ja. Wat was dat voor een papier, dat je daarnet zo haastig wegmoffelde?

BRINK (*hoogst verbaasd*): Papier? Welk papier.

CATHARINA (*snibbig*): Ja, ik ben toch niet gek. Je stopte het in je rechter broekzak.

BRINK (*tracht onschuldig te doen*): Papier?... O, dat papier... Dat is een reclamebiljet van dat circus.

CATHARINA: Laat eens kijken.

BRINK (*ineens bedrijvig, legt de tijdschriften en de kleedjes netjes op de tafeltjes, afwuiwend*): Ja, daar is nou geen tijd voor.

CATHARINA: Geen tijd voor? Ik denk al, wat hebben we het hier druk. Mijnheer moest ook zo nodig een hotel overnemen, waar geen hond komt. Vooruit laat kijken.

BRINK: Ach wel nee...

CATHARINA (*resoluut*): Nou, komt er nog wat van? (*houdt haar hand*)

op)

BRINK (*haalt schuchter het dwangbevel te voorschijn en geeft het Catharina*).

CATHARINA (*leest verschrikt*): Een dwangbevel?

BRINK (*lacherig*): Nou, is dat zoiets bijzonders. Er krijgen duizenden mensen een dwangbevel.

CATHARINA (*verslagen*): Praat geen nonsens. Twaalfhonderd gulden, of het maar niks is. Waar moeten wij binnen drie dagen twaalfhonderd gulden vandaan halen?

BRINK (*luchtig afwuiwend*): Regel ik toch wel even.

CATHARINA: Mijnheer moest ook zo nodig hotelier worden.

BRINK (*haastig*): Ho ho ho, wacht even. Binnen afzienbare tijd gaan ze dit dorp annexeren en worden we bij de stad ingelijfd. En let op wat ik je zeg, het goud gaat hier binnen stromen.

CATHARINA: Wie zegt dat?

BRINK: Hè? Iedereen! De plannen moeten al op het gemeentehuis liggen.

CATHARINA (*sarcastisch*): Moeten ja... Nou, dan zitten wij al in het armenhuis. Ik zou maar vast steun aanvragen.

BRINK: Steun aanvragen? Maar mens, heb je dan geen fantasie. Na de annexatie komt er een grote verkeersweg langs ons hotel. Honderden toeristen zullen ons hotel bestormen.

CATHARINA: Je maakt er de inneming van Den Briel van, in jouw dwaze fantasie. Maar voorlopig zitten we nog met de brokken en heb je met je hotel „De Vergulde Osl' een strop gekocht.

BRINK (*haastig*): Dat is niet waar!

CATHARINA (*snibbig*): Och man, we hebben amper geld om het personeel te betalen. Het personeel. Laat me niet lachen. Een schlemielige Amsterdamse knecht en een meer dan bijdehante werkster. (*bellen achter*)

CATHARINA (*hatelijk*): Heb je nog scheermesjes genoeg?

BRINK (*niet begrijpend*): Scheermesjes?

CATHARINA: Er komen hier toch maar alleen landlopers, marskramers en schuldeisers!

BRINK: Nou ja, met jou is niet te praten.

GRIET (*met brief in de hand; gewichtig*): Een expertbrief!

CATHARINA: Het is geen expertbrief, maar een expressebrief!

GRIET (*snuift, waarbij ze haar neus steeds schuin trekt*): Dan mot die postboje beter ze Nederlandse taal lere. (*blijft gewichtig met de armen over elkaar gekruist staan. Snuift*)

BRINK: Snuif niet zo!

GRIET (*met minachting*): As 'k (*snuift*) snuive mot, mot 'k snuive.

CATHARINA: Waar wacht je op?

GRIET (*snuift*): Meheer mot aftekene.

BRINK: Het is een expresse-brief en geen aangetekende, dus hoeft er niets afgetekend te worden.

GRIET (*haastig, snuift heftig*): Verrek, dan heb die postboje me in de maling genomen... Wacht, die zal 'k es effe. (*snel links af*)

BRINK (*in de deur links*): Hé! Alsjeblieft geen ruzie hè?

CATHARINA (*geërgerd*): Maak die brief nou maar open.

BRINK: Rustig... rustig... (*maakt couvert open, leest hardop voor*) Aan de directie van het hotel „De Vergulde Os". (*trots*) Nou, hoe klinkt dat?

CATHARINA (*kwasi*): O, prachtig.

BRINK (*leest verder*): Hiermede verzoek ik u beleefd...

CATHARINA: Binnen enige dagen het achterstallige te voldoen, anders...

BRINK (*haastig*): Nee nee nee... Voor mij en mijn vrouw een vleugel in uw hotel te reserveren.

CATHARINA (*sarcastisch*): Een vleugel nog wel. Die denkt zeker, dat we hier zoiets als het Hilton-hotel hebben.

BRINK (*geërgerd, af wuivend*): Stil nou... Uw hotel werd ons door een mijner intiemste vrienden aanbevolen als een eersteklas hotel, met prima keuken, gelegen in een rustig dorpje even buiten de stad. Laat uw chauffeur ons heden om drie uur n.m. van het vliegveld afhalen en geef uw ober opdracht voor een diner voor 2 personen. Wij wensen op onze kamer te dineren, hoogachtend: Professor Goud van Stenenveurde. (*triumfantelijk*) Nou? Heb ik teveel gezegd?

CATHARINA (*schamper*): Laat uw chauffeur ons met uw wagen van het vliegveld halen en geef uw ober opdracht voor een diner. Waar haal je zo gauw een chauffeur en een ober en een auto vandaan?

BRINK (*krabt zich in de nek*): Tja, dat is even moeilijk. (*denkt na*) Weet je, ik bel meteen de arbeidsbeurs in de stad op.

CATHARINA: Hoef je niet te doen. Ten eerste is er geen personeel te krijgen. En dan, wie zou hier in dat zielige, smoezelige dorp willen werken?

BRINK: En Hein en Griet dan? Die komen uit Amsterdam.

CATHARINA: Die kun je niet rekenen.

BRINK: Hij is handiger dan je denkt

CATHARINA: Hein is alleen geschikt voor het grove werk en kan praktisch niet eens zijn naam schrijven.

BRINK: Hoe dan ook, er moet bedienend personeel komen. (*gaat naar de deur links, roept*) Hein!!! Hein!!!! (*gaat terug naar het midden*)

CATHARINA (*tikt aan haar hoofd*): Ik begrijp niet waar je verstand zit.

BRINK: Dat heb je nooit begrepen, maar dat zal ik je nu dan ever? laten

zien... Waar blijft die kerel nou toch. *(naar deur links, roept met meer stemverheffing)* Hein!!! Hein!!! *(naar midden)* Dat personeel... O o...

GRIET *(op links)*: Riep uus mijn?

BRINK *(haalt geërgerd de schouders op)*: Nou ja, eh... *(driftig)* Nee, ik riep Hein!

GRIET *(onnozel)*: O, die hangt.

CATHARINA *(verschrikt)*: Hangt?

GRIET *(nuchter)*: Ja, uit het raam.

BRINK: Uit het raam? Wat zeg je van zo'n brutaliteit.

GRIET: Hij zei nog: meid, kom naast me hange. As je hangt dan rust je toch, komt de baas dan hang je nog. *(snuift)*

CATHARINA: En toen ben jij er maar bij gaan hangen.

GRIET *(trekt ooglid naar beneden)*: Ja, het wasgoed. *(snuift)*

BRINK: Snuif niet zo! Haal die kerel onmiddellijk hier!

GRIET *(snuift)*: Jawel, baas.

BRINK *(driftig)*: Ik ben hier geen baas.

GRIET *(met knipoog en snuif tot Catharina)*: Vertel uus mijn wat. *(met snuif af)*

BRINK *(doldriftig naar de deur links)*: Hé hé, kom onmiddellijk terug.

GRIET *(dom lachend, met snuif)*: Daar is Grietje weer.

BRINK *(doldriftig)*: Sta niet zo stom te lachen, moordgriet.

GRIET *(loopt snuivend, heupwiegend over het toneel)*: Hè nee, dat meen u niet.

CATHARINA: Ja, alsjeblijft hè?

GRIET *(alsof ze het niet gehoord heeft)*: Foei. *(snuift)* En dat waar uus vrouw bij is. *(snuift)*

CATHARINA: Ja ja, ga nu maar.

BRINK *(nerveus)*: Ja ja, wat wou ik ook weer zeggen.

GRIET *(afwijzend met snuif en knipoog)*: Bespreke me saampjes nog. *(loopt op haar manier gracieus, coqueterend, heupwiegend naar de deur links, draait zich in de deur om, snuift, schokschoudert gracieus met knipoog af)*

BRINK *(kijkt haar bewonderend na. In extase)*: Dat is ze! *(naar de deur links)*

CATHARINA *(verontwaardigd)*: Hier ouwe gek! Stel je niet aan, met je dwaze uitdrukking van moordgriet. Je weet niet eens de betekenis.

BRINK *(heeft het niet gehoord. Staat nog steeds in gedachte, gaat vlug naar de deur links, roept)*: Griet!!! Griet!!!

CATHARINA *(beledigd)*: Man, hoe durf je. Wat ben je van plan met dat mirakel.

BRINK *(zelfverzekerd)*: Dat zul je gauw genoeg zien.

GRIET *(in de deur links, met verleidelijke glimlach, snuift)*: U dacht

zeker scheie doet lijje.

BRINK: Ja, zeg eens even. (*gewichtig*) Luister. Wij moeten eens ernstig met elkaar praten.

GRIET (*snuift, met knipoog*): Allenig... of eh... (*wijst op Catharina*) kan zij der bij blijve.

CATHARINA (*had zich afgewend, draait zich om*): Ja, wat dacht jij anders hè?

GRIET: 't Kon weze, as dat meneer me effe imtien (*spreek uit zo het er staat*) gesproke had wenste te hebben.

BRINK (*resoluut, ernstig*): Zwijg en luister! Kijk, ik heb met jou grote plannen en daarom wilde ik je het volgende voorstel doen.

GRIET: Nou mevrouw, niet om het een of de ander, maar nou kan uus toch beter effe gaan kijke of het water kookt. (*snuift*)

CATHARINA: Welk water?

GRIET: Nou ja, ik zeg maar zo. (*snuift, knipoogt*)

CATHARINA: Zeg meid, ben je gek?

GRIET: Nee. U?

BRINK: Stil alsjeblijft hè!

GRIET (*haalt de schouders minachtend kijkend op, snuift*): Jewel baas. O, perdon...

BRINK: Ons gesprek ligt op zuiver zakelijk terrein.

GRIET (*teleurgesteld*): Oooooo...

BRINK: Wij verwachten hier vandaag een paar hoge gasten.

GRIET (*ongelovig*): Gaste? Hier? Ach gaan weg...

BRINK (*streng*): Let op! Nu komt het.

GRIET (*steekt haar hand vooruit, snuift*): 't Zal tijd worde.

BRINK (*geërgerd*): Ja ja, dat komt later.

GRIET (*teleurgesteld*): Later? An me nona...

BRINK: Mens, maak me niet razend. Je kunt hier een topfunctie bekleden, als je flink je best doet.

GRIET (*beledigd*): Flink je best doet. O, misschien heb ik eerst stil gezete. (*snuift*)

CATHARINA: Dat zegt mijn man toch niet.

GRIET (*uitdagend*): Nee, maar hij bedoelt het wel.

BRINK: Kort en zakelijk. Zou je serveerster willen worden?

GRIET (*houdt haar hand op*): En wat schooft het?

BRINK: O, een heleboel.

GRIET (*maakt een beweging alsof ze een dienblad draagt*): Dus met een blaadje van zus en van zo. Zoiets legt mijn. (*snuift*)

CATHARINA: Heb je een zwarte jurk?

GRIET (*nadenkend*): Effe denke... Ja, ik heb der een van een ouwe dame, die hier een tijdje geleje was binnen gelope. Ze is wel wat

ouwerwets, maar dat maak ik wel effe panklaar. *(snuift)*

BRINK *(driftig, geërgerd)*: Snuif niet zo. Met dat eeuwige gesnuif kun je de klanten niet bedienen.

GRIET: Ik ken toch onmogelijk een wasknijper op me neus klemme. *(snuift)*

CATHARINA: Heb je een wit schortje?

GRIET: Maak ik toch effe, ha ha, enig... En dan met zo'n kante kransie om me kop, ha ha.

BRINK: Ja, kalm alsjeblijft hè?

GRIET *(door het dolle heen)*: Ja, ik kan die griete wel van Hek en Kafferietaries. *(snuift)*

BRINK: Accoord. Als je je verkleed hebt, kom dan onmiddellijk hier.

GRIET *(genietend)*: Mense, jullie zalle versteld staan. *(snuift)*

CATHARINA: We willen het hopen. *(Griet gaat naar de deur links.)*

BRINK: En stuur Hein direct hier!

GRIET: Als ie niet leit!

CATHARINA *(haalt haar schouders op)*: Lijdt?

GRIET: Hij ken met ze kop naar beneje onderuit zijn gegleje.

BRINK *(haalt niet begrijpend de schouders op)*: Onderuit zijn gegleden?

GRIET *(met klem)*: Hij hong toch. *(af links)*

CATHARINA *(hautain)*: Moet dat exemplaar hier bedienen?

BRINK *(driftig)*: Personeel is niet te krijgen en al was dat zo, er is geen geld, dus blijft er niet anders over. Weet je wat, neem jij de bediening op je.

CATHARINA: Ik? Zeg, ben je stapel. Ik zie me al.

BRINK *(korzelig)*: Nou ja, ik weet het ook niet meer. *(loopt driftig heen en weer)* Waar blijft die Hein nou toch.

CATHARINA: Misschien ja, is hij uit het raam gevallen.

BRINK *(wijst op achtergrond)*: Nee, dan hadden wij hem langs moeten zien komen. *(rent naar de deur links, roept)* Hein!!! Hein!!! Komt er nog wat van!

HEIN *(tikt aan zijn petje)*: Riep uus mijn?

BRINK *(grijnst sarcastisch)*: Neeeeeee...

HEIN *(krabt zich in de nek)*: Eigenaardig, ik meende toch, dat een lieflijk mangeluid mijn riep. Ik denk nog, zou het de baas kenne weze.

BRINK *(razend)*: Voor eens en voor altijd, ik ben hier geen baas.

HEIN *(met knipoog naar Catharina, sterk afwuiwend)*: Wete me toch.

BRINK *(met klem)*: Wat weet je?

HEIN *(afwuiwend)*: Prate me niet over.

CATHARINA: Kom liever tot zaken, lieverd.

HEIN *(treedt op Catharina toe)*: Ja lieverd. *(Catharina met opgetrokken*

neus een stap achteruit)

HEIN (*treedt terug*): O, perdon.

BRINK: Luister, we moeten eens zeer ernstig met elkaar praten.

HEIN (*wrijft zich de handen, maakt beweging geld tellen*): Ha, eindelijk dan toch.

BRINK: Dat komt later.

HEIN: Dat hoor ik elke week.

CATHARINA (*resoluut*): Luister, er komen hier voor een maand een oude professor en zijn vrouw logeren.

HEIN (*verwonderd*): Hier? Hoe bestaat het.

BRINK: Je denkt toch niet, dat ik er voor mijn plezier een hotel op na houd.

HEIN: Nou ja, een mens wil wellis wat om handen hebben, niewaar?

CATHARINA: Zwijg met je gezwam. De professor en zijn vrouw moeten van het vliegveld gehaald worden.

HEIN: Op de brommert.

BRINK (*nerveus*): O o, nou vraag ik je. Op de brommert.

HEIN (*alsof het heel gewoon is*): Wat, ik neem die ouwe achterop en opoe op me stuur.

CATHARINA: Maar dat gaat toch niet!

HEIN: Ik kan die twee moeilijk op de kruiwage laje.

BRINK: Ach vent, schei uit. Die mensen moeten natuur- lijk per auto gehaald worden.

HEIN: Maar die hebbe me niet.

BRINK: Luister! Heb je een rijbewijs?

HEIN: Nee, wel een visakte.

BRINK (*afwuivend*): Ach ga weg, kerel!

HEIN (*tikt aan zijn petje*): Goeieeedaag...

CATHARINA: Waar ga je heen.

HEIN: De baas zegt: Ach gaan weg en wat de baas zegt, niewaar...

BRINK: Luister, vanaf heden ben ik mijnheer.

HEIN (*neemt hem op, met beide handen afwerend, trekt ongelovig gezicht*): Zien je niet aan uus af.

CATHARINA (*kregel*): Wat geeft al dat domme geklets. Bestel een taxi in de stad en de zaak is opgelost.

BRINK (*geeft aan Catharina teken: we hebben toch geen geld, haastig*): Nee nee, die lui moeten met een eigen wagen gehaald worden. Dat geeft cachet, lieve.

HEIN: Eerlik, de baas heb gelijk lieve... O perdon... (*haastig zijn hand voor zijn mond*)

CATHARINA: Hoe wil je nou in 's hemelsnaam aan een auto komen.

HEIN (*nuchter*): Er staan er genoeg langs de weg.

BRINK: Ben je nou stapel!

HEIN: De wage van de burgemeester is een hele mooie.

BRINK: De burgemeester nog wel. Die is nota bene het hoofd van de politie.

HEIN (*nuchter*): Altijd van bove af an beginne. Die ouwe kippige knar hep ze wage toch maar voor de goksie voor ze deur staan.

CATHARINA: Jij schijnt zoiets meer gedaan te hebben.

HEIN (*onnozel aftwuiwend*): O, zoveel keer. Kan uus hoogstens een geeltje kosten.

BRINK: Een geeltje? Wat is een geeltje?

HEIN (*nuchter*): Vijfentwintig piek... heel gewoon jossie rading. (*spreek uit zo het er staat*)

BRINK: Voor geen goud.

HEIN: U bint geen zakeman. Veels te bang. Geen doordouwer. Ik zou jullie es late zien, want op de kieper beschouwd...

CATHARINA: Op de wat?

HEIN: Op de kieper beschouwd.

CATHARINA: Het is op de keper beschouwd.

HEIN (*lachend aftwuiwend*): Nee nee, da's een doelverdediger. Hep uus zich nooit es afgevraagd: Gunst, waar blijve me klante?

BRINK (*geërgerd*): Ja, ga jij mij nu een beetje wijze lessen geven, hè?

HEIN: Omdat het hier akelig vervelend en ongezellig is. Neem nou bijvoorbeeld dat uithangbord „In de Vergulde Os". Dan zien de touriste (*spreek uit zo het er staat*) alsmaar osselappe voor de oge.

CATHARINA: Wat had er dan moeten staan?

HEIN: In de gouwe fesant. Dan loopt het water uit d'r lui mond en zien ze de mals bruin gebraaie fesante op d'r lui bord legge.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto